

О. А. Забудкова

Новомикільське

НОВОМИКІЛЬСЬКЕ – село Сватівського (до липня 2020 – Кременського) району Луганської області. У червні 2020 Новомикільська сільська рада приєднано до Сватівської міської об'єднаної територіальної громади. Н. знаходиться на лівому березі р. Красна (притока Сіверського Дінця), за 165 км від Луганська, 38 км від м. Кременна, 16 км від м. Сватове та бл. 15 км від межі з Харків. обл. Площа 5,7 км². За переписом насел. 2001, проживали 1262 особи; нині – бл. 1 тис. осіб (переважно українці). Функціонує залізнич. зупин. пункт Щебрець (відкрито 1951), що розташ. за 7 км від ст. Кабанне та 14 км від ст. Сватове. На думку дослідників, виникло у 1-й пол. 18 ст. Спочатку поселення мало назву Микольське (на честь діючої Микол. церкви, нині є однойм. парафія). Поступово насел. пункт перетворився на слободу Н., що входила в Куп'ян. пов. Харків. губ. і належала до Кабан. волості (див. смт Красноріченське). 1874 відкрито церк.-парафіял. школу. 1859 був 281 двір, мешкали 1541 особа; 1885 – відповідно 366 і 1936. У 2-й пол. 19 ст. проводили 2 ярмарки на рік. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923–30 – у складі Куп'ян. округи; 1932–38 – Донец., від 1938 – Луган. (до 1958 та 1970–90 – Ворошиловгр.) обл. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (освячено пам'ят. знак), зазнали сталін. репресій. Від червня 1942 до лютого 1943 – під нім. окупацією. Діяло рад. підпілля. На фронтах 2-ї світової війни воювали понад 500 воїнів-земляків, з них 262 загинули (відкрито пам'ятник). Є брат. могила рад. воїнів-визволителів. 1966 в одному з ярів знайдено кістки, зуби (вага одного з них становила 2,8 кг), частини черепа та бивнів мамонта, що нині зберігаються в Кремен. краєзн. музеї. 1972 досліджено навколишні кургани, в яких виявили артефакти катакомб. культури. Наконечники стріл, булава, прикраси та ін. речі з новомикільських курганів були передані в Нац. музей історії України. Від 2017 охороняють гідрол. пам'ятку природи Лісова прохолода. У Н. – навч.-вихов. комплекс «школа-дитсадок», б-ка, фельдшер. пункт. Здобули популярність вокал. колективи «Візерунки», «Любисток», «Новомикільські переспіви». Чимало мешканців займається нар. мистецтвом, зокрема вишиванням і гаптуванням. Серед видат. уродженців – Герой Радянського Союзу В. Вишневецький.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Омельченко С. Кременщина: минуле і сьогодення: історична хроніка. Лисичанськ, 1991;
2. Лавка Г. М. Кременщина – оазис Донбасса: (Историко-краеведческий очерк). Рубежное, 1993;
3. Міста і села України. Луганщина: Істор.-краєзн. нариси. К., 2012.

Бібліографічний опис:

Новомикільське / О. А. Забудкова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72438>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).